

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206098
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5314206098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. B., nar. XX. X. XXXX, L. B., nar. XX. X. XXXX a C. B., nar. XX. X. XXXX, všetky bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, deti rodičov, matky D. B., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XXX a otca E. B., nar. XX. X. XXXX, bytom J. XXX, zastúpeného JUDr. Petrom Pohančeníkom, advokátom so sídlom H. XX, M., v konaní o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 6P/34/2014-54 zo dňa 2. 9. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi maloletých detí A. B., nar. XX. X. XXXX, L. B., nar. XX. X. XXXX a C. B., nar. XX. X. XXXX platiť zvýšené výživné na maloletého A. vo výške 70,- eur mesačne, na maloletú L. vo výške 65,- eur mesačne a na maloletú C. vo výške 65,- eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc od 1. 7. 2014. Zameškané výživné za obdobie od 1. 7. 2014 do 2. 9. 2014 u maloletého A. vyčíslil na 50,42 eur, u maloletej L. v sume 63,62 eur a u maloletej C. v sume 30,- eur, ktoré uložil otcovi splácať v mesačných splátkach po 5,- eur každému z maloletých detí, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, k rukám matky.

Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že naposledy o výške výživného bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca v konaní sp. zn. 16P/213/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/9/2011. Od tejto doby sú maloleté deti podstatne staršie, vyspelejšie. Maloletý A. ukončil 9. ročník základnej školy. Od septembra 2014 nastúpil do 1. ročníka strednej školy, čím sa mu zvýšili výdavky nielen na cestovné, ale i na všetky potreby, náklady spojené so štúdiom na strednej škole, kde sa bude zúčastňovať aj na odbornej praxi, na ktorú potrebuje pracovnú obuv, odev. Rovnako C. a L. v novom školskom roku budú potrebovať potreby na výučbu, oblečenie na telocvik, prezuvky, tašky, resp. vaky, v ktorých budú nosiť školské potreby. V tom prípade nastáva konkrétna zmena na strane jednotlivých maloletých detí, ako i zmena z hľadiska ekonomickej situácie v spoločnosti. Matka maloletých detí pracuje v Základnej škole Čierne ako upratovačka. Jej príjem predstavuje 370,- - 380,- eur mesačne. Býva s deťmi v dvojizbovom byte, ktorý má v osobnom vlastníctve, z ktorého v rámci vyporiadania BSM bola povinná vyplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho podielu 8 325,97 eur v splátkach po 99,- eur mesačne. Otec uviedol, že nemá dostatok finančných prostriedkov, aby prispieval vyššou sumou na výživné. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody sa mu podarilo udržať zamestnanie, v ktorom pracoval predtým ako technický pracovník Obecného úradu v Čiernom. Exekučne uhrádza zameškané výživné, je mu strhávané v takej výške, že mu z jeho príjmu

ostáva okolo 150,- eur mesačne, ktoré poskytuje svojej sestre, nakoľko mu poskytla bývanie v jej dome. Touto sumou kompenzuje jednak náklady na bývanie, ako i na stravu. Chcel by pomáhať deťom aj mimo výživného, avšak matka mu odmieta deti predstaviť, nakoľko naposledy ich videl, keď boli malé, v súčasnosti ich ani nepozná. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že jeho príjem predstavuje okolo 460,- eur mesačne. Okrem toho sú mu vyplácané matkou maloletých detí splátky na vyrovnanie BSM, na podklade čoho okresný súd ustálil, že príjem otca je takmer o 200,- eur vyšší ako príjem matky a túto skutočnosť vyhodnotil pri rozhodovaní o zvýšení výživného v prospech maloletých detí. U maloletého A. zvýšil výživné zo sumy 49,79 eur na 70,- eur mesačne, u maloletej L. zo sumy 33,19 eur na 65,- eur mesačne a u maloletej C. zo sumy 50,- eur mesačne na 65,- eur mesačne. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že okresnému súdu preukázal, že jeho čistý príjem je v sume 460,- eur mesačne, avšak z tohto uhrádza náklady bývania v sume 150,- eur mesačne, výživné v sume 132,- eur mesačne, exekúciu v sume 170,- eur mesačne, náklady na cestovné 25,- eur mesačne, výdavky súvisiace so zdravotným stavom v sume 20,- eur mesačne a každoročne vzhľadom na zhoršený zrak je nútený si zaobstaráť nové okuliare, na ktoré naposledy vynaložil 414,- eur. Celkovo jeho výdavky predstavujú 540,- eur. Okrem týchto výdavkov sú to výdavky na oblečenie, stravu, hygienu a i keď pripočíta splátky z vyporiadania BSM, stále sa nachádza v mínuse. Žiadal zohľadniť, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody ihneď nastúpil do práce, nevyhýbal sa jej, začal ihneď platiť výživné. Inou aktivitou si privyrobiť schopný nie je, nakoľko ako technický pracovník musí byť neustále svojmu zamestnávateľovi k dispozícii aj po pracovnej dobe, teda nemá možnosť nájsť si ďalšiu prácu, nakoľko pracuje ako hrobník na cintoríne, kde kope hroby. Výdavky nepokladá za prehnané. Žiadal zohľadniť, že matka maloletých detí býva v byte so svojím druhom a plnoletým synom, ktorí sú obaja zamestnaní, a teda i oni by sa mali podieľať na nákladoch spojených s bývaním. Poukazoval na to, že okresný súd mu zvýšil výživné na sumu, ktorú nie je schopný zo svojho príjmu zvládnuť, nakoľko po úhrade všetkých poplatkov a súm, či už bežného alebo zameškaného výživného, mu neostáva na úhradu vlastných potrieb. Rozhodnutie okresného súdu považoval za rozhodnutie nespravodlivé, nezákonné a ako také ho žiadal zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

V preskúmvanej veci išlo o rozhodnutie o zvýšení výživného na maloleté deti, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Čadca v konaní sp. zn. 16P/213/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/9/2011, a teda už samotná dĺžka od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného naznačuje, že v danom prípade nutne došlo k zmene pomerov, či už na strane maloletých detí, ako i na strane ich rodičov. Maloleté deti sú podstatne staršie, vyspelejšie, A. je študentom 1. ročníka strednej školy, L. a C. sú žiačkami Základnej školy v Čiernom.

Celkové mesačné náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, ktoré zabezpečujú aspoň základné potreby dieťaťa, ako napr. strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť, školská dochádzka, bývanie a pod.. Dieťa má pritom právo aj na ďalšie plnenie zo strany rodičov, napr. na výlety, športové aktivity, úhradu kultúrnych, spoločenských potrieb.

To, v akej miere sa každý z rodičov podieľa na celkových nákladoch na dieťa, určujú majetkové pomery rodiča, jeho životná úroveň, pričom sa prihliada aj na ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré má rodič k iným deťom.

Vyživovaciu povinnosť vykonáva rodič, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti osobnou starostlivosťou, poskytovaním vecných plnení ako stravy, zdravotníckych potrieb, bývania. Druhý z rodičov plní svoju vyživovaciu povinnosť formou finančného plnenia.

Pokiaľ i otec maloletých detí v podanom odvolaní namietal, že suma zvýšeného výživného je pre neho likvidačná a žiadal zohľadniť, že matka maloletých detí býva v byte so svojim druhom a plnoletým synom, ktorí sú obaja zamestnaní, je potrebné uviesť, že v danom prípade ide o zvýšenie výživného v prospech maloletých A., C. a L., a preto sa zohľadňovali potreby týchto troch maloletých detí. Správne okresný súd zistil majetkové pomery matky, majetkové pomery otca, to, aký príjem v zamestnaní poberajú. Zohľadnil tiež osobnú starostlivosť matky, vykonávanú v dôsledku toho, že jej boli maloleté deti zverené do výchovy a opateru. Ani odvolací súd nemohol prihliadnuť na to, že výdavky otca prevyšujú ním dosahovaný príjem, nakoľko pokiaľ sa týka súm zameškaného výživného, na vymoženie ktorého sa vedie exekučné konanie, je potrebné uviesť, že do tejto situácie sa otec dostal sám tým, že si vyživovaciu povinnosť v pravidelných intervaloch neplnil. Nie je preto možné sankcionovať maloleté deti za to, že otec si neplnil svoju zákonnú povinnosť vo vzťahu k nim a neplatil im výživné, resp. sa nepodieľal na zabezpečovaní ich výživy priebežne v takej výške, ako mu bola či už uložená súdom alebo vyplývala z dohody rodičov.

Za takejto situácie by bolo kontraproduktívne výživné v prospech maloletých detí i napriek tomu, že sa ich odôvodnené potreby preukázateľne zvýšili, ponechať nedotknuté, nakoľko by tak samotné maloleté deti prevzali zodpovednosť za to, že si otec vo vzťahu k nim vyživovaciu povinnosť, tak ako mu bola uložená, riadne neplnil a jej plneniu sa vyhýbal.

Pokiaľ žiadal otec prihliadnuť na to, že na nákladoch na bývanie sa spolu s matkou podieľajú i jej druh a plnoletý syn, ani tieto skutočnosti vzhľadom na sumu zvýšeného výživného nie sú tak zásadného významu, aby mohli ovplyvniť rozhodnutie o zvýšení výživného. V danom prípade išlo o minimálne zvýšenie, takže celková suma výživného, určeného v prospech maloletých detí, nie je schopná pokryť ich odôvodnené potreby, ktoré je im nutné v priebehu jedného mesiaca či už na stravu, bývanie, oblečenie, cestovné do školy, školské pomôcky a potreby zabezpečiť.

V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ rozhodol o zvýšení výživného i so sumou ním ustálenej výšky zvýšeného výživného a jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Potvrdil tiež rozhodnutie o zameškanom výživnom, ktoré je otec povinný maloletým deťom spolu so sumou zvýšeného výživného uhradiť.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať i bez návrhu a v ktorom si zásadne každý z účastníkov hradí vlastné trovy konania sám (§ 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e .**